

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 12.

Tiende Session.

5te Møde.

Dnsdagen den 7de October.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Vi maae nemlig indtil Videre tage Lovforslaget som en Heelhed; det kan foreløbigt ikke nytte, at ærede Medlemmer sige, at de ogsaa ville have denne Adskillelse bort, thi saa staaer man paa en ganske anden Grund, saa svinder den ene Deel af Lovudkastet bort efter den anden. Det forekommer mig her at være et passende Sted til at fremhæve et Punkt, som for de Fleste vel træder stærkt i Baggrunden, det er Lovens finansielle Side. En Lov som denne griber jo temmelig dybt ind i forskellige Retninger, og saaledes har den ogsaa, ved Ophevelsen af Bevillinger i de mangfoldige Retninger, som ere foreslaaede, og ved Ophævelse af det Gebyr, som Grossererne hidtil, ifølge en exceptionel Regel, have skullet betale til Statskassen, en ikke ganske ubetydelig finansiell Virkning. Dette Gebyr, 300 Rd. i Kjøbenhavn, 225 Rd., om jeg husker ret, i Aalborg og Helsingør og 150 Rd. i de andre Kjøbstæder, har fremdragt en Indtægt, som i Finantsaaret 1856—1857 har været 12,300 Rd.; ved Bevillingens Affkæffelse kan anslaaes et finansielt Tab af c. 6000 Rd.; paa Grund af den forandrede Regel ved Afgangen til Hofnærningen vil ligeledes et finansielt Tab finde Sted, naagtet det naturligtviis ikke som Tab kan udmaales efter, hvad Indtægten har været lige umiddelbar for Lovens Udstedelse — i Finantsaaret 1856 var denne Indtægt 11,850 Rd. 60 St., eller næsten 12000 Rd. — Det vil

altsaa sees, at Grossererne efter Udcastet — thi den næstsidste Paragraph hæver jo Bestemmelsen i Pl. af 1ste Marts 1814 — ville blive fritagne for en ikke ubetydelig Afgift til Statskassen, som har været noget exceptionel, og netop paa Grund deraf finder jeg det saa meget mere at være aldeles i sin Orden, at Communerne faae nogen Indtægt af dem, der ville nedsætte sig som Grosserere; men saa vil det ogsaa være indlysende, at det ikke gaaer an af den, der blot vil drive en mindre Handels-Næring, at fordrer, at han skal betale det samme høie Borgerklabsgebyr, som er fastsat for Grossererne. Det kommer altsaa an paa, om Grændsen mellem den større og den mindre Næring er draget fornuftigt, men det beviser Intet at sige, at Feilen er, at der overhovedet er draget en Grændse, at man f. Ex. vel tør sælge 199 Pund, men ikke 200 Pund, thi det er det Samme, som om man vilde undre sig over, at en Mand var myndig den 3die October 1847, men umyndig den 2den October.

Et af de følgende Affnit, med Hensyn til hvilket navnlig den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) gjorde nogle Bemærkninger, er det 5te Affnit. Jeg kan i den Henseende tildeels henholde mig til, hvad der allerede er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Müller), men skal dog særligt fremhæve, at forsaavidt det blev yttret, at Slutningsordene i § 64: „iøvrigt bliver Forholdet imellem Haandværksmestere, Svende og Lærlinge, forsaavidt det ei er gjort til Gjensstand for Contract, indtil videre at bedømme efter de nu gjældende Bestemmelser“ skulde være urigtig, forsaavidt som der tales om Svende,